

gældende i Landstinget, vil det ganske betydelig vanskeliggøre Gennemførelsen deraf.

Ordføreren (E. Hage): Det ærede Medlem gør sikkert Ret i at indbringe at det ikke umuliggøres. Det er, hvad jeg stadig har påstaaet, og vi ere altså enige. Men hvis man fulgte det ærede Medlem vilde det sandsynlige Resultat blive, at hverken det ene eller det andet vedtages, og selvfølgelig vilde der saa blive et Overskud paa henved 1½ Million, som vilde blive liggende i Statskassen. Jeg har ingen særlig Grund, hvad maaste det ærede Medlem har, til at fylde Statskassen med Penge.

Neergaard: Jeg har lige saa lidt som det ærede Medlem nogen Grund til at fylde Statskassen; men jeg tror i øvrigt, at Frygt for en oversyldt Statskasse er der under de regelmæssige Forhold vi nu leve under, meget ringe Grund til. Der er påkrævet saa store Beløb paa Finansloven og paa særlige Love — Skoleloven vil, hvis den vedtages, fordrer 1½ Million Kr. Merudgift af Statskassen, uden at der gives nogen særlig Kompensation — at Frygten for en oversyldt Statskasse forekommer mig at være meget malplaceret. Jeg fastholder over for den ærede Ordfører Haabet om, at vi kunne gennemføre enten som midlertidig eller som permanent Lov denne Foranstaltning til Vættelse for Kommunerne. Det er jo saaledes, det maa det ærede Medlem lade staa, at en saadan Foranstaltning meget lettere vil kunne gennemføres senere, hvis vi forkaste denne Lov, end hvis vi vedtage den.

Ordføreren (E. Hage): Det ærede Medlem har en enestaaende Gyne til mindst 20 Gange at gentage den samme Paastand. I den Henseende skal jeg ikke søge at rivalisere med ham. Jeg skal indskrænke mig til endnu en Gang at anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget, som det foreligger.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal ikke blande mig i den Debat, der er opstaaet om, hvorvidt Statskassen vil kunne taale den Nedgang i Indtægter, som Vedtagelsen af Lovforslaget involverer, men jeg skal dog sige saa meget, at havde jeg haft Betænelighed i saa Henseende, havde jeg selvfølgelig ikke fremsat Lovforslaget. Jeg skal derfor vedblivende haabe, at man stemmer for Lovforslaget i den foreslaaede Stillelse.

Neergaard: Den ærede Ordfører behjævede mig, at jeg flere Gange havde gen-

taget de samme Betragtninger. Det indbringer jeg, men det har jeg gjort, da det ærede Medlem ikke, skønt jeg tror at have udtrykt mig meget klart og tydeligt den første Gang, har forstaaet de Betragtninger, jeg har fremsat. Det ærede Medlem maa altsaa selv tilstrive sig Stylden, hvis jeg er blevet nødt til at gentage mig selv nogle Gange. Hvis det ærede Medlem havde været mindre funge- nem, vilde dette ikke have været nødvendigt.

Stoth: Den ærede Ordfører udtalte, at han i hvert Tilfælde vilde anbefale at stemme for det foreliggende Forslag, da Pengene ellers vilde gaa ind i Statskassen, Jeg deler ikke det ærede Medlems Anskuelse og kan i saa Henseende henholde mig til mine Udtalelser i Fjor om den samme Sag. Jeg betragter det nemlig som langt bedre, at Pengene blive i Statskassen, end at de komme ud paa den her foreslaaede Maade. Jeg kan ikke se andet, end at bagerst Vi er et meget heldigt Skatteobjekt, og at man giver Afkald paa disse Penge, som der efter min Formening paa flere Maader er haardt Brug for i Statskassen, vil jo egentlig kun sige, at man giver Købstæderne og specielt Kjøbenhavn disse Penge, hvorimod Landet, der i de senere Aar har faaet i alt Fald en vis Del af Overskuddet paa Finansloven ikke faar det i Aar. Det vil jeg ikke være med til at stemme for, derfor maa jeg under enhver Omstændighed stemme imod den foreslaaede Forlængelse af den nuværende Øst.

H. L. Jørgensen: Baade over for den ærede Ordfører og over for andre foregaaende Talere kunde jeg have lyst til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal ikke bethyde den ærede Ordfører for Inkonsistens; men det forekommer mig dog, at han har fremstillet denne Sag eller rettere jagt dens Betydning noget forskellig. Da den ærede Ordfører gav en Oversigt over Stillingen paa Finansloven i Aar og kom til at nævne, at der blev et nominelt Understud af 900,000 Kr., udtalte han, at der paa Finanslovens § 28 var et Par Poster, som kunde faa ret bethydelig Indflydelse med Hensyn til hele Stillingen paa Finansloven. Han anførte saaledes Spørgsmaalet om Statens Stilling til de vestindiske Sukkerogierier, og mente, at hvad der var foreslaaet derom, ikke vilde blive vedtaget. Han sagde ganske vist ikke ligesom, at han ventede, at den her foreliggende Lov vilde blive vedtaget, men man fik dog det Indtryk, at det var hans Mening. Den ærede Ordfører forudsatte altsaa, at denne Lov vilde blive vedtaget trods det, at Finansloven forud viste et temmelig be-